

A DM DÉLMAGYARORSZÁG POSTALÁDÁJA

Két cég között

A húsz évvel ezelőtti kabaré és Salamon Béla híres jelenete volt a „Csapóajtó”, amelyben a szerencsétlen hivataljáró panaszkodik egyik hivatalnok a másikhoz küldözi. Meghallgatják, aztán — „csapóajtó föl” — mehet tovább a labirintusban. Abszurd helyzet, amelyben nem az ügyvel labdázunk, hanem az emberrel.

Valahogy így járt Gubina Sándorné is (Hunyadi János sugárút 15. 3. emelet 4. ajtó). Március elején vezetékes gáztűzhelyükön szivárgást vettek észre, a gázművek dolgozó megvizsgálták azt, és használatát betiltották. Egyben felhívták írásban az IKV figyelmét a csere szükségességére. Aztán — „csapóajtó föl” — az IKV visszaküldte a labdát: szóban közölték, hogy a gáztűzhely a gázművéké.

Azóta főzni nem tudnak, és tehetetlenül kell elviselniük, hogy egyik szerv a másikhoz „passzolja” őket. Tulajdonjogi vitával pedig, bármennyire tüzes is, nem lehet főzni.

Matraciáda

Odüsszeát kellene járnia annak, aki el akarja dönteni: miért hiányzik ez, meg az üzleteinkből. Nem gyárt az ipar? Nem vesz a kereskedelem? Március 3-án megjelent glosszánkban arról érdeklődtünk, hogy miért nem lehet gyerekágyhoz matracot kapni? S máris megkaptuk a Rostik-készítő Vállalat kissé csodálkozó választát: minden minőségben és mennyiségben tudnának nagyhalászi kendergyárukból matracot szállítani. Annak, aki kéri. S ha Mohamed nem megy a hegyhez? Egyben azt is közlik, hogy levelet intéztek a Délmagyarországi Textil- és Felsőruházati Nagykereskedelmi Vállalathoz és a Centrum Áruházhoz. S, hogy eddig miért nem jött rá erre a kereskedelem? Valószínűleg azért, mert a Rostik-készítő címe: Szeged, Béke utca 11-13. Jaj, de messze van!

A szaktanácsadás szerepe a mezőgazdaságban

Tegnap, kedden délután Szegeden, az agrárszakemberek klubjában tanácskoztak napjaink egyik legérdekesebb témájáról: a szaktanácsadásról. Kovács Ferenc, a Hódmezővásárhelyi Felsőfokú Technikum igazgatóhelyettese ismertette az intézet szaktanácsadó tevékenységét. Ez a tanszéki rendszerre épül. Az elmúlt esztendőben 107 szerződéses partnerral voltak kapcsolatban. A szaktanácsadásuk egyre népszerűbb és kiterjedt, más megyékből is érdeklődnek iránta.

A Békés-Csongrád megyei Állami Gazdaságok szakszolgálati állomásának igazgatója, Gerencsér Gyula részletesen elemezte ezt az igen fontos tevékenységet. 1968-ban a meglevő üzemi laboratórium kiegészüléseként jött létre a szakszolgálati állomás, s azóta egyre jobb eredményeket ér el. Abban az évben a másfél milliós laboratóriumi bevétel mellett 729 ezer forintot hozott a szaktanácsadás a nagykasszába, 69-ben már 2 millió forintot. Tavaly a tényleges árbevétele meghaladta a 3 millió 700 ezer fo-

Azt hinné az ember, hogy ilyen szeszélyes márciusban az emberek csak az időjárásra panaszkodnak, másra nincs is kedvük. De vannak nagyobb bajok is: ugató kutyák, zsúfolt rendelesek, sőt — ahogy egy nyugdíjas rója föl — apróbetűs apróhirdetések is. A figyelem fénye azonban önmagától fordul az olyan sorokra, amelyek a köz érdekében íródtak. Ezeket felül biztató az a tény is, hogy olvasóink, akik a városfejlesztésről szóló cikkein- ket töviről-hegyire elolvassák, egyre több türelmet tanúsítanak a fejlődés kellemetlenségei iránt is. Sőt, akik tollat ragadnak, türelmetlenségüket éppen azok ellen irányítják, akik közömbösséggel, vagy rosszakaratukkal, de valahogyan nem építeni, hanem rombolni akarnak.

Tarjáni sárgombócok

Az új városrész, különösen annak már sok parkosított útja Szeged látnivalói között is előkelő helyet foglal el. Így látja Varga Győző (Tarján 116. A. fszt. 2.) is, de éppen ezért aggódik a parkok, gyepek jövőjéért. A télen az történt ugyanis, hogy egy GB 02-47 rendszámú autóbussz beállt a 115-ös és a 116-os épület közé, s tolatás közben fát sodort el, belevágott a fűvesített részbe is. (Ez több helyen is látható Tarjában, de a vezetők mentésére legylen mondva: bizony szükség az utak.)

A földszinti lakóknak sok bosszúságot okoznak azok, akik ráérő idejükben közvetlenül az ablakok alatt beszélgetnek, gyepeket pedig (bár lenne elég játszótér) az alig sarjadó fűben engedik játszani. Így lett a 116-os háta mögötti sem törődnek az emberek?

zsákutca piactér, parkírozóhely, futballpálya stb. A bajokat olvasónk abban látja, hogy nincs ör, aki figyelmeztesse azokat, akik járda helyett a gyepeken járnak közönyösen, akik büntetlenül törnek be, vagy ki a lépcsőházi ablakokat. (Amelyeket aztán hónapokig nem csináltak meg senki.) Ilyen közönnyel viseltettek akkor is, amikor a gyerekek az összes frissen elültetett vesszőket kitépték a földből, hogy végükre sárgombócot rakjanak, s úgy dobálják a házakat.

Joggal kifogásolja Varga Győző: így megyünk a társadalmi tulajdon. Mit lehet még hozzátenni? Talán azoknak a gyepek tisztító asszonyoknak a véleményét, akiknek arcán is látható a megbotránkozás: hát saját környezetükkel sem törődnek az emberek?

Üzenetek

Balogh Imréné (Petőfi Sándor sugárút 50.), Kovács Ferencné, Solymosi József (Kossuth Lajos sugárút 11.), Molnár István (Gutenberg utca 3.) levelére mi is levélben fogunk válaszolni. Több olvasónk levelét továbbítjuk az illetékeseknek, s azok

válasza után foglalkozunk velük. Ismételtlen kérjük olvasóinkat, hogy névtelenül ne írjanak, mert panaszaikat, kéréseiket nem tudjuk figyelembe venni, s kérésükre nevüket úgy sem hozzuk nyilvánosságra. A sándorfalvi és szatymazi károsultakat is erre kérjük.

Kereskedelmi tanulók országos tanulmányi versenye Szegeden

Az idén először vidéken rendezik meg — mint jelentettük — a kereskedelmi tanulók országos versenyét a Szakma kiváló tanulója címmel. A vendéglátók Sopronban, az élelmiszer-kereske-

delmiek Pécsen, az iparikk- kereskedelem jövődöntő mesteri Szegeden mérik össze tudásukat.

A verseny ünnepélyes megnyitására kedden délután került sor a Tisza szálló koncerttermében. Megnyitó beszédében Deák Ferenc, a Csongrád megyei tanács vb kereskedelmi osztályának vezetője üdvözölte a megjelenteket, közöttük a Belkereskedelmi Minisztérium oktatási főosztályának képviselőit: dr. Schreiner Bélát és dr. Pernyész Istvánt; dr. Farsang Lászlóét, a szegedi tanács kereskedelmi osztályának vezetőjét; Azucski Radivojt, a szabadkai Közgazdasági Iskolaközpont igazgatóját, valamint több szegedi kereskedelmi vállalat igazgatóját.

A területi döntőknél legjobbnak bizonyult tanulók az ország egész területéről

A HVDSZ kongresszusa

Tegnap, kedden az EDOSZ székházában összegyűlt a Helyiipari és Városgazdasági Dolgozók Szakszervezetének VI. kongresszusa. Ezen megjelent Brutyó János, az MSZMP KB tagja, a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke, Földvári Aladár, a SZOT elnöke, Gál László, a SZOT titkára, Nagy József, né könnyűipari miniszter, Dégen Imre államtitkár, az Országos Vízügyi Hivatal elnöke.

Seprényi Sándor elnöki megnyitója után Fabók Zoltán főtitkár szóbeli beszámolója egészítette ki a központi vezetőség írásos jelentését. Részletesen szölt a HVDSZ eredményeiről, valamint a további fontos tennivalókról a negyedik ötéves tervben.

A beszámoló után a számvizsgáló bizottság jelentését hallgatta meg a kongresszus, majd megkezdődött a beszámoló és a határozati javaslat feletti vita.

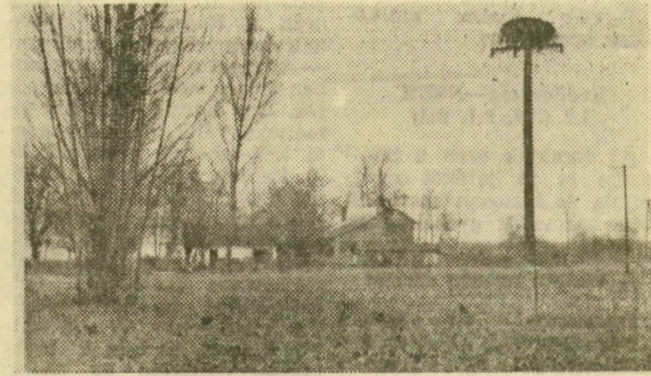
Fogadás a lengyel nagykövetségen

Romuald Poleszczuknak, a lengyel külügyminisztérium sajtófőosztályának vezetőjével az élen, lengyel küldöttség tartózkodik hazánkban a Külügyminisztérium sajtófőosztályának vendégeként.

Tadeusz Hanuszek, a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövete a küldöttség tiszteletére kedden fogadást adott a nagykövetségben. (MTI)

Gólyafészek-tatarozás

A magyar gólyák érkezésének középeje március 28. A sietősek már József-napra érkeznek, de április elején is vannak érkezések. A megváltozott tájban mind nehezebb dolguk van nemcsak a fészekrakásban, de az élelemszerzésben is. Sok fészket pusztul, de van még biztos helyre épített évtizedes fészkek is. Bizony néhol már toronyházak között tud kijutni a szabadba arra a tájra, ahol az ősök fészkei építése idején a közelben még rét és mocsár volt és ma már lakótelep, de legálábbis intenzív agrarkultúra alatt álló mezőgazdasági terület van. Ilyen körülmények között a legtöbb helyen a gólyakösztr már kiegészítésre szorul, étrendet is kellett változtatnia, hogy fel ne kopjon az álla. Olvát is eszik már, ami az embernek nem tetszik. Még a kis növényes álló kukoricát csak járja, de már ott is kevés a rovar, az egér, meg már veszélyes is járni a mérgezett talajt. Kiszorul a tengernyi sűrű kukoricából, a búzaföldről, és már

csak a pitypalattynak lenne jó, ha az is lenne. Messze a rét, tíz kilométereket kel- lene járnia a „kigyó-béka” eledeleért, márpedig 4-5 fiókat etetni ilyen nagy útról nemigen megy. Ut közben néha felfal egy-egy frissen ellett nyúlfiat, vagy egy-egy pelyhes csibét, kacsát, ahol a háziaszony azt a tollasodásig nem tartotta zárt helyen. Ezt azután már némelyek megbocsáthatatlan bűnnek tartják. Pedig a gólya megteszt mindent. Még fiókait is feláldozza, ha szűk a koszt. A feleslegest kidobja a fészekből. Így azután élelemhiány miatt persze, fogy a számuk.

A varjú is már a „bűn útjára” lépett. A mérgezett talaj, növény, rovar kiszorítja, eltünteti kosztját, fészkekrablással egészíti ki menüjét. Ott azonban, ahol még megtalálja ősi élelmét, ott visszatér a tojás- és fiókakrablással helyett a hasznos munkához.

Nagy bajban van a gólya, ha visszatér és nem találja fészket. A téli viharok kárt tesznek a fészkekben, de sok helyen, ahol a „nagy szél” elhordta a fészket, az ember keze is közrejár, ahol nem kedvelik a gólyát. A szigorú védettség alatt álló gólyának fészket háborgatni, vagy más helyre áttelepíteni sem szabad. Röszkét még csak talál, de hova építsen fészket. Ma már nem építenek széles, nagy oldalnyílásos kéményeket, a használaton kívül álló gyárkéményeket is ledöntötték, a villámot derékba tört fát kivágják, fészekrakásra alkalmas tetőgerinc is alig van. De annál több vastorony, távvezeték és drótháló van. Itt azután a rövidzárlat a gólya életét is veszélyezteti, pedig gyakorta ide építi fészket.

Mégis sokan vannak, akik szeretettel várják a tavasz hírnökét. A gólya szerete adhatta annak a vidéki leánynak a kezébe a tollat, aki megírta levelét a gólya védelmében. Nevemet sem tudta, hibásan írta, de odaírta: „Madárvédő, Szeged.”

A posta dicséretére szolgál, hogy a levelet kézbesítette. A levél alá „Eszter” volt jegyezve. Arra kér Eszter, hogy mentünk meg egy gólyapárt a pusztulástól. Fészket annyira pusztították a gallyak, hogy tavaly már nem tudott bejutni a fészkebe. Pontosan leírja az egyik közút nyárfasorában egy le-

tört nyárfatörzsön épült fészket helyét. A gólya a közelben levő vezetékrótokra építette fészket, ahol életveszedelem között nagy kín- nal nevelte fel három fiókáját. Az egyik madár a nap gyilkos heve ellen széttárt szárnyakkal tartott árnyé- kot, a másik vizet hordott csőrében. Kéri tőlem, hogy intézkedjem, hogy tegyük szabaddá a biztonságos régi fészket. Helyben nem meri ezt kérni senkitől, mert „még ki is nevetnék”.

A TIT madártani szakkörének néhány tagjával ki is vonultunk és megtaláltuk a pontosan jelzett fészkeket. A szakkör egyik főiskolás tagja végezte a 8-10 méter magasan levő fészket gally- talánítását. Két combvastagságú gallyat kellett lebal- tázni és szabaddá tettük a fészkekhez a bejutást. Bár sokan lennének, akik hasonló módon törődne a gólyákkal, fészkekkel. Hiszen kérdés az is, hogy visszajönnék-e a teleléből, mert igen sok pusztul téli szállá- sán a mérgezett sáskától. Mert már ilyen is előfor- dult: sok száz elhullott gólya között több magyar gyű- rűs volt, ami azt mutatja, hogy az elpusztult gólyané- pesség magyar volt.

Akadnak olyanok is, akik csúnya hasznót húznak a gólyákból. Buszon hallgat- tam ki két asszony közötti párbeszédet. „Tudja, 80 fo- rintot is elkérnek egy pár néhány napos sárga libáért. En inkább tojást vet- tem, mert annak darabja 15 forint volt. Hát tudja, négyből gólya kelt ki!” A szigorúan védett madárból így húznak némelyek hasz- not, pedig a gólyának a fész- ket, fiókait háborgatni nem szabad. De találtam nyá- ron fióka nélküli gólyapárt is, ahol a gyerek bevallotta, hogy „Szülém mondta, hogy szedjem ki a tojást, hogy a gólya ne hordja a pely- tes csirkét.” A tanyára fész- leánynak a kezébe a tollat, aki megírta levelét a gólya védelmében. Nevemet sem tudta, hibásan írta, de odaírta: „Madárvédő, Szeged.”

Mégis nagy szerencse, hogy népünk túlnyomo- többsége szereti és várja vissza a gólyát. Tünnék a rétek, a mocsarak, vizes puszták, ritkulnak a góly- lyak. Ha nem védjük a megmaradt állományt, a ma- gyar táj megint szegényebb lesz egy ősi hazai madár- fajjal.

Dr. Beretzk Péter

Tolnai Miklós előadóestje

Eredeti felfogású előadó- esten lépett tegnap az új- szegedi November 7. műve- lődési ház közönsége elé Tolnai Miklós, a színház új művésze. Nem is egészen az ő előadóestjét hallottuk, ha- nem Gaburek Károly festő- művésszel végzett együttes munkájuknak végeredmé- nyében gyönyörködöttünk. A festő Ady verseihez készí- tett illusztrációkat, s Tolnai Miklós ezeket a képeket be- mutatva mondotta el Ady- összeállítását.

Ennek a közös munkának alapja az a meggyőződés, az

a tiszteletreméltó hit, hogy Ady Andre költészete ma is élő, eleven művészet. A ké- pi illusztrációk és az el- mondott versek mind ezt bizonyították, bár egy elég- gé sajtóságos Ady-képet rajzoltak a hallgatóság elé. Hiányoztak például a nagy kurucversek, ezek a talán legszebb, legmaradandóbb Ady-művek — ezeket saj- náltuk, mint ahogy sajnál- tuk azt, hogy olyan korai versek is szerepeltek az ös- szeállításban, mint például a Kató a misén.

Ü. L.

Új bélyegek

Egy hét alatt három új bé- lyeget ad ki a posta.

Március 25-én, Bartók Béla születésének 90. évfordulója alkalmából egyforintos — Bartók Béla arcképét ábrá- zoló — emlékbélyeg kerül forgalomba. Március 27-én jelenik meg a Győr városá alakulásának 700. évforduló- jára készült kétforintos bé- lyeg. Az amerikai holdtuka- tás újabb eredményét 10 fo- rintos bélyegblokkon örökíti meg a posta.